

StraatReünie Marconistraat 3 april

Het is ons een groot genoegen u uit te kunnen nodigen voor onze vernieuwde StraatReünie voor de Marconistraat. Helemaal zonder corona-restricties, dat is voor het eerst sinds we per 1 juli 2020 open gingen op de nieuwe locatie!

Het is gebleken dat ook de vernieuwde StraatReünies gewaardeerd worden. Bezoekers van de voorgaande edities geven duidelijk aan het te waarderen: oude kennissen (weer)zien, maar ook contact te hebben met de huidige of juist vroegere bewoners. Dus zet het in uw agenda: zondagmiddag 3 april de StraatReünie Marconistraat. Locatie: Museum van Zuilen, Schaverijstraat 13 Utrecht-Zuilen.

Aanmelden is nog steeds gewenst. Dat kan op twee manieren: mail naar info@museumvanzuilen.nl of bel naar 06 20565655. We kijken uit naar uw komst! De StraatReünie begint om 14 uur. Na een uurtje kennismaken met elkaar, start om 15 uur een kleine lezing over Zuilen in het algemeen en de Marconistraat in het bijzonder. Om 17 uur sluiten we af.

De Marconistraat.

Over de Marconistraat

De heer Guglielmo Marconi heeft als uitvinder zijn sporen verdiend met het bedenken van de telegraaf. (Niet de krant van die naam maar een bruikbaar systeem om via draden met elkaar te kunnen communiceren.)

We gaan een wandeling(etje) maken door de Marconistraat en ik vertel u wat we zoal tegenkomen. Deze wandeling lopen we omstreeks 1938, het jaartal van de voor deze wandeling gebruikte stratengids. In deze stratengids uit 1938 kom ik slechts één herkenbare handelaar tegen: de heer J. Brundel op nummer 34 staat namelijk als zodanig te boek. We weten inmiddels dat hij het brood op de plank bracht als 'petrolieman' van 'De Automaat', een door een grote oliemaatschappij opgezette distributieregeling. – Er kwam in de vroege Zuilense jaren met enige regelmaat een ondernemer op zijn bakfiets door de straten die we tegenwoordig niet meer zien. Zo ook de petroleumman.

Een van de grotere ondernemingen (Esso) had op dit gebied een naam opgebouwd met veel kleine ondernemers als medewerkers: 'De Automaat'. Op zijn bakfiets kwam deze goede man (want het was vele jaren de heer Brundel sr. en hij was een goede man) regelmatig langs met zijn petroleum. Die werd onder andere gebruikt voor het petroleumstel, waarop de runderlapjes zo lekker konden sudderen. – Dat was echter niet het enige waarvoor het petroleumstel gebruikt werd. De meeste grote huishoudens hadden in de keuken een gasstel staan. We vinden tegenwoordig

bijna uitsluitend 4-pits kooktoestellen, op gas of elektriciteit, al of niet met een oven, maar het gasstel van toen heette niet voor niets gas-stel: het waren 2-pits gastoestellen. Met de grote maaltijden die voor de dito gezinnen van toen klaargemaakt moesten worden, konden een of twee pitten extra erg prettig zijn. Vandaar dat in menig Zuilense woning een of twee petroleumstellen te vinden waren.

Dikwijls kwam de man met de petroleum ook aan de deur. In Zuilen was dat onder andere vader Brundel, die we hier zien met zoon Louis op de 'Petroliewagen' in de Marconistraat. De bakfiets van 'De Automaat' is hier omgetoverd tot een Vorstelijke Troon voor de bijnajarige zoon van de ondernemer. Hij mocht een dag vóór zijn zesde verjaardag, op twee augustus 1936 op de kar en de kiek.

Op nummer 10 woonde de familie Soutberg. Antoon Soutberg (jr.) was een verwoed verzamelaar van 'dam-problemen', hij bouwde daar wereldfaam in op. (Hier wordt de problemen van het damspel bedoeld.)

In de Marconistraat woonde op nummer 47 de heer H. van de Werf. Hij was smid van beroep en werkte bij de hoefsmid naast de toenmalige garage Van der Vaart op de Amsterdamsestraatweg. Regelmatig konden we bij de tram – die toen nog over de Amsterdamsestraatweg reed – een helft

van Zuilens eerste(?) tweeling aantreffen, Geert-Gijs of Jaap Post. Jaap speelde graag buiten met zijn vriendjes en woonde in de Marconistraat en beleefde er veel plezier aan om een spijker op de tramrails te leggen. Als de tram daar dan overheen reed, werd die spijker gloeiend heet. (Dan was het de kunst om een slachtoffer te vinden die deze truc nog niet kende, die *duwde* je dan fijntjes de spijker in zijn hand.)

De eerste(?) tweeling van Nieuw-Zuilen werd geboren in de Marconistraat. Zij stellen zich aan u voor. Rechts Geert-Gijs Post en links Jacob Post. De heer Jacob Post, die me deze foto bracht, wees me nog op een aardig detail: 'vroeger hadden we geen onderbroeken met elastiek. De broeken werden met een soort koordje om het middel gebonden. Bij mij zie je nog net bij beide broekspijpen een stukje koord eronderuit 'piepen'. (Hij heeft zich lang geschaamd voor dit detail) De foto werd in 1930 gemaakt.

Jaap Post herinnerde zich nog meer over 'zijn' straat: 'In 1934 was alles nog grasland. Wij woonden in de Marconistraat. Achter ons huis was alles nog weiland. Wij sprongen achter over het *slootje*. Daar zaten veel kikkers. Een van onze vriendjes heette Werba. Hij

was een zoon van een politieagent. Bij dat vriendje thuis hadden ze een grote regenton en daar deden wij de kikkers in. Later gooide zijn vader ze weg. Als we verder op het stukje land liepen, dan gingen wij bij *Boshuis* de kolenman naar de opslag van kolen kijken. Daar zaten veel ratten.'

Corona maatregelen merkbaar voorbij.

Sinds de opening op 1 juli 2020 van het Museum van Zuilen op de nieuwe locatie zijn we geconfronteerd geweest met veel beperkende maatregelen. We waren maandenlang gesloten, legitimatie, mondkapjes enz. Dat dit voorbij is, kunnen we goed merken in de bezoekersaantallen, en de vele nieuwe aanwinsten die we kregen van de bezoekers. Dank u wel!

Bezoekers van de StraatReünie van de Abraham Kuypersstraat maakten er een gezellig onder onsje van.